

SONČNA VRATA

Sončna vrata pripeljejo posameznika na pot ljubezni in modrosti. Kdor v sebi odkrije ta dva čudovita bisera lahko spozna skrivnost celotnega vesoljnega reda, od najmanjših zakonitosti, pa vse do prasketlobe večnega ognja, kateri napaja vso neskončnost.

Onosmil Zlatobor

24. OBJAVA

25. julij 2015

BISTVO IN VZROK LEDENIŠKE SVETLOBE

Zakaj pa so gore še iz tretjega razloga neenakih višin? Preostal nam je še odgovor na to vprašanje. Ta tretji raz-log pa spet vsebuje tri glavne razloge, in sicer: Najprej morajo zaradi tega visoki gorski vrhovi tudi zgornjo zrač-no plast poganjati okrog Zemlje. Če bi bilo takšnih visokih gora na Zemlji preveč, bi to sčasoma v dolinah povzročilo tudi skoraj neprestano mirovanje zraka, ker bi gore vlekly s seboj preveč zgornje zračne plasti.

Ker pa je samo malo takšnih višin, je tudi zgornja zračna plast samo na nekaterih točkah prisiljena, da se premika v skladu z Zemljino rotacijo; od teh vrhov bolj oddaljene zračne plasti pa so s tem pognane samo v vrtinčasto giba-nje v vse smeri, enako kot če razmeroma urno vlečete pa-lico skozi vodo; ob tem so sicer deli vode, ki so pred pali-co, gnani s palico naprej, ob obeh straneh pa lahko vsakdo opazi množico vrtincev in valov, ki veliko počasneje sle-dijo palici, njihov vlek sam pa spet prisili v gibanje tiste dele vode, ki mejijo nanj.

Ti vodni vrtinci vznemirjajo vodo v globini, valovi pa vz-nemirjajo celotno vodno gladino; in tako lahko takšno vle-čenje palice skozi vodo neredko prestavi v gibanje precej velik ribnik.

Vidite, to je torej zelo pomemben vzrok, zakaj le veliko manjši del gora štrli tako visoko v zrak. Večkrat ste že kaj slišali o tako imenovani ledeniški svet-lobi. Kaj naj bi to bilo?

Nekateri naravoslovci so to svetlobo, seveda zelo nerod-no, razložili tako, kot da bi izvirala še od sončnih žarkov, ki prodirajo sem preko daljnega severnega horizonta; sa-mo to je popolnoma neutemeljeno in napačno. Ta svetloba je čisto pozitivne elektromagnetne vrste in nastaja zaradi stalnega trenja takšnih gorskih vrhov z zrakom, ki jih ob-daja.

"Ja," boste rekli, "to je že lahko tako; toda tu še ne uvidi-mo nobene koristi! In če bi bila morda ta njihova svetloba celo ta koristnost sama, vendarle vseeno ne uvidimo, zakaj so takšne velike Zemljine svetilke tako varčno postavljene po Zemljinem površju! Kaj ima močno oddaljeni prebiva-lec ravnine od pogosto več sto milj oddaljene ledeniške svetlobe?"

Če bi bila korist svetloba, bi imeli seveda popolnoma prav, če bi tako vprašali; samo s to precej pičlo ledeniško svetlobo nikakor ni tako. Svetloba je tu samo zunanji po-jav, ki pa ima velik koristen učinek. Tako je potem vpraša-nje: V čem je ta koristen učinek?

Poslušajte, stvar vam bom takoj pojasnil!

Veste, da je pravilna razdelitev elektromagnetnega fluida nujen pogoj vsega naravnega življenja. Če bi bilo sedaj v kakšni deželi preveč takšnih visokih gorskih vrhov, bi ti v celoti použili ves ta elektromagnetni fluid, da se ne bi niti atom le-tega izgubil v dolino; če pa jih sploh ne bi bilo, teh visokih vrhov namreč, tedaj pač življenje nikogar v dolini ne bi bilo na varnem, temveč bi na vsakem koraku prežala nevarnost, da bi ga zadela strela, ki bi se zlahka ra-zvila iz zraka.

Torej vidite, to je resnična koristnost, ob kateri nastopi svetlikanje samo kot zunanji pojav.

Če pa bi vendarle bil kdo tukaj in takole ugovarjal: "Kaj ima potemtakem daleč razprostrta ravnina, npr. Poljska ali deloma tudi Madžarska, od Grossglocknerjeve elektromagnetne skrbnosti?"

Jaz pa pravim na to: Ta ledenik stoji tako dobro preraču-nano na svoji ločki, da če bi se samo za eno uro umaknil s svojega mesta, ne bi bil več ledenik, temveč, kot je dovolj podobnih gora, samo gola skalnata gora.

Ledenik pa je samo zato, ker je na tisti točki, prek katere teče glavni elektromagnetni tok od severnega pola do juž-nega. Ta glavni tok teče sicer nad vsemi ledeniki Tirolske in Švice, in samo en vzhodni rokav še teče tu, kjer je Gro-ssglockner; toda od tega življenjskega toka sprejema rav-no toliko, da s tem s pomočjo drugih ledenikov ravno zadosti obvladuje vse pokrajine, tako da se tu razširja njego-vo blagodejno delovanje ne samo čez vso Evropo, temveč še čez precejšen del Afrike.

Če potemtakem tudi prej omenjene večje evropske ravni-ne nimajo svojih ledenikov, pa tudi prek njih ne gre noben tako pomemben tok; za nepomembnejše tokove pa so pov-sod v ustreznem številu sorazmerno manjše gore, ki zmo-rejo prav gotovo in dobro regulirati takšne manjše elektri-čne tokove.

Tu boste vprašali: "Zakaj ne poteka od severnega do juž-nega tečaja splošen enakomerni tok?"

Če tako vprašate, tedaj bi morali še večkrat vprašati, in sicer: "Zakaj blisk nikoli ne zariše ravne poteze in tudi ni-koli splošne, da bi lahko z enim udarcem udaril in vse po-bil?"

Spet bi morali vprašati: "Zakaj teče le tu in tam kakšen potok, reka ali tok, in to ne premočrtno, ko vendar vsa pre-ostala ravnina potrebuje vodo in namakanje prav tako kot tista, ki omejuje potek, reko in tok?"

In spet bi morali vprašati: "Zakaj je v kakšni deželi toliko in tako pomembnih jezer, v drugi pa ni najti niti sledu kak-šnega jezera.

In tako bi bila še cela legija vprašanj. Samo ta tri odvečna naj vam zadoščajo, da iz tega spoznate, prvič, koliko sem Jaz modrejši od ljudi; in drugič, ravno zato, ker sem Jaz toliko modrejši od ljudi, tudi najbolje vem, zakaj sem elektromagnetne tokove uredil tako posamezno in jim najprej načrtno določeno pot, na kateri so naši ledeniki povsem urejeni mejniki.

S tem bi imeli drugi temelj za drugi glavni vzrok in po-tem nam preostane še tretji.

Tu se boste seveda vprašali: "Kdor tu najde še en razlog, ta mora gotovo znati več kot šteti do pet!"

In vendar vam pravim, da je ravno ta tretji razlog najpo-membnejši in najboljši, ter dodajam, da vam je ta razlog tudi najbližji in bi ga morali najprej najti, četudi bi - nara-vno vzeto - v očeh svoje duše bili še bolj kratkovidni, kot ste. Kajti kratkovidnost duše je prav dobra stvar. Kolikor bolj daljnovidna ali matematično razsodna je namreč duša, toliko bolj njene oči blodijo med daljnimi zvezdami stalni-cami; zato pa skoraj v celoti izgubi dlake, ki so postavljene okrog njenega lastnega očesa.

"Kaj je potemtakem ta tretji temelj tretjega glavnega vz-roka?" boste vprašali.

Jaz pa pravim: Potrpite samo še malo! Rad bi vas nanj napeljal in videl, ali ga ne boste zgrabili z rokami; in tako torej pazite!

Ali še niste nikoli pomislili, zakaj imate samo dve roki in na vsaki samo pet prstov? Zakaj niso te roke vsaj še enkrat tako dolge, kot so, in nimajo veliko več prstov?

Ali pa se niste še nikoli vprašali, zakaj nimate več kot dve očesi in dvoje ušes, in te samo na eni strani telesa, kar zadeva oči, seveda? Še eno oko na hrbtu in še po eno uho na vsaki roki vendar ne bi smelo biti nekoristno!

Ali pa niste še nikoli razmišljali o tem, zakaj pri drevesih običajno samo ena veja štrli najvišje, druge pa so potem naravno postavljene nižje? Skratka, tu je bilo podanih do-volj uvodnih vprašanj, videli pa bomo, ali po njih ne bomo prišli do tretjega temelja.

Čemu imate oči? - Na to vprašanje bo znal odgovoriti vsak otrok, namreč: da z njimi vidimo, ali - bolj razumlji-vo povedano - da zaznavamo osvetljene podobe zunanjih stvari.

Na to težko vprašanje smo odgovorili brez pomisleka in pri tem tudi spoznali, da nam v ta namen popolnoma zado-stujeta dve očesi.

Sedaj pride drugo težko vprašanje: Čemu nam rabijo uše-sa? - Tudi s tem vprašanjem bodo otroci hitro opravili in rekli: "Zato, da slišimo, ali - bolj razumljivo povedano -zato, da gibanje in srečanja stvari zunaj nas zaznavamo v nas samih!"

Tako smo torej opravili tudi s tem težkim odgovorom, -in izkušnja uči, da tudi v ta namen popolnoma zadostujeta dve ušesi, in prej bi lahko rekli, da sta marsikomu dve uše-si že bolj preveč, kot pa dve očesi.

Toda sedaj pridejo roke! Čemu so roke?

Menim, da si lahko na to vprašanje po pravici prihranimo odgovor.

Da sicer za vsako delo zadostujeta dve roki, je že od Adamovih časov več kot dovolj potrdilo izkustvo vseh ča-sov, potem ko so ljudje že s tema dvema rokama veliko preveč storili in povzročili drug drugemu.

Ali vam še sedaj ne preide na misel tretji vzrok?

Torej poslušajte! Tako kot mora vsako telo človeka, živa-li in celo drevesa, grma ali rastline, imeti določene ekstre-mitete, da z njihovo pomočjo korespondira (občuje) z zu-nanjim svetom, tako jih mora imeti tudi Zemlja. In potem-takem so naši ledeniki Zemljine oči, ušesa in roke, s kate-rimi na svoji dolgi poti okrog Sonca in s Soncem skozi širno sončno območje na najrazličnejše načine korespondira (občuje), in sicer najprej v pomembni korespondenci gle-danja - kajti verjamete lahko, da planeti ne krožijo slepo po svojih tirnicah. - In drugič, Zemlja s tem korespondira zato, da sprejema harmonične sadove velikih gibanj dru-gih nebesnih teles in gibanja etra in svetlobe in, vsakovrstnih tokov na njej sami. - In tretjič, potem si s temi ekstremitetami opravlja potrebno dejavnost, ki je nujna, da sama regulira svoje gibanje, in s tem pomaga k pravilne-mu gibanju drugih nebesnih teles, s tem pa izvaja vsa vam že oznanjena koristna opravila.

Vidite, to je tretji, in če le nekoliko razmislite, tudi goto-vo najpomembnejši vzrok - prvič - za to, da takšni ledeni-ki obstajajo, drugič, da jih je tudi veliko manj kot drugih gora, in tretjič - da so na takšnem kraju.

In s tem smo vam tudi predstavili, kolikor je za vas potre-bno, naravno koristnost teh gora; pri tem pa nihar ne mi-slite, da je krog že sklenjen, temveč ima tu izpostavljena točka še neskončno veliko koristnih odrastkov in vsak atom svoj odločilni, svojevrstni koristni učinek.

Kako mnogotera so potemtakem koristna delovanja tak-šnega očeta gora, resnično, o tem bi lahko najpopolnejši angelski duh z najspretnjšim jezikom in najpreprostejšo govorico govoril vso večnost!

Več ni potrebno, da vam povem. Vendar, kolikor že ima takšna gora naravnih koristnih učinkov, pa že en sam edi-ni duhovni, o katerem boste slišali pozneje, odtehta vse naravne skupaj.

Vendar vam bo primerno kratko nadaljevanje popolnoma pojasnilo to, kar sedaj komaj temno slutite.

In s tem spet pustimo to za danes!

Jakob Lorber: Grossglockner (str. 25 - 32)